ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଷ୍ଟିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ, ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 15,1976

[ୱାଇ. ଭି. ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼, ପି. କେ. ଗୋସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏ. ସି. ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବୃନ୍ଦ]

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947-ଧାରା 2 (00)-ଛଟେଇ କରିବାର ଅର୍ଥ-ସମୟର ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା, ଛଟେଇ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସେବା ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 3 ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସମୟ ରକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ସଂଗଠନକୁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆରୋପୀତ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ମୁଖ୍ୟ ସମୟ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସେବା ଚୁକ୍ତିର ନବୀକରଣ ନକରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ସେବା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହି ସମାପ୍ତି ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉଠାଇଲେ, ଯାହାକୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଶ୍ରମ ଅଦାଲତକୁ ପଠାଇଲେ । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେବାର ନିରନ୍ତରତା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ସହିତ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ହକଦାର । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେଲେ ଯେ :

(1) ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 25F ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅନୁପାଳନ ନକରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରାଗଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଛଟେଇ ଆଇନର ବିପରୀତ ଥିଲା ।

(2) ଆବେଦନକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରମ ଅଭ୍ୟାସର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଏହାର ସମାପ୍ତି ହେଲା ଏବଂ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା ।

(3) ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେବା ନିବୃତ ହେବା ପରେ ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କଲେ :

(1) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସେବା ସମୟର ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଛଟେଇ ହେବାର ମାମଲା ନଥିଲା ।

(2) ଏହା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟତ୍ର ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତିକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ।

(3) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ବେକାର ଥିଲେ ବୋଲି ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ନିଜକୁ ତୁଷ୍ଟି ନକରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ରିଟ୍ ଆବେଦନ କୁ ଖାରଜ କଲେ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଆବେଦନରେ ଯୁକ୍ତି କଲେ : (1) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସେବା ସମୟ ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେପରି ସେବା ସମାପ୍ତି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 2 (00) ରେ ଛଟେଇର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା ।

(2) ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ଏନ୍. ସୁନ୍ଦର ମନି ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ପରିସରଭୁକ୍ତ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହରି ପ୍ରସାଦ ଶିବ ଶଙ୍କର ଶୁକ୍ଲାଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏକ ବୃହତ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ବିପରୀତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ : 1. ଧାରା 2 (00), ଯାହା ଛଟେଇକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଛଟେଇର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଚାକିରିର କୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ସମାପ୍ତି । ଧାରା 25F (a) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଏକ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସମୟ ଧରି ଚାକିରିରେ ଥିବା କୌଣସି ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଏହା ବଦଳରେ ଏକ ମାସର ନୋଟିସ୍ କିମ୍ବା ମଜୁରୀ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଧାରା 25F (a) ଏକ ସର୍ତ୍ତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏପରି କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ଯଦି ଛଟେଇ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଧୀନରେ ଅଛି ଯାହା ସେବା ଅବସମାପ୍ତିର ତାରିଖ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ । ଏହି ସର୍ତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନାବଶ୍ୟକ ହେବ ଯଦି ଧାରା 2 (00) ଦ୍ୱାରା ଛଟେଇ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ପରି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସମୟ ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ସେବା ସମାପ୍ତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନକରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

2. *ହରି ପ୍ରସାଦ ଶୁକ୍ଲାଙ୍କ* ମାମଲା ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ମାମଲାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ବିପରୀତ ନୁହେଁ । ସେହି ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଯାହା ରାୟ ଦେଲେ ତାହା ଥିଲା ଯେ କାରଖାନା ଆପେ ବନ୍ଦ ହେବା ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ହେବା କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ ବନ୍ଦ କରାଯିବା କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା ସେବା ସମାପ୍ତି ଛଟେଇ ବୋଲି ବିବେଚନା ହେବନାହିଁ ।

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ଏନ୍. ସୁନ୍ଦର ମନି; 1976 (3) ଏସ୍. ସି. ଆର୍. ଏବଂ ପିପ୍ରାଇଚ୍ ସୁଗର୍ ମିଲ୍ସ୍ ଲିମିଟେଡଡ୍ ବନାମ ପିପ୍ରାଇଚ୍ ସୁଗର୍ ମିଲ୍ସ୍ ମଜଦୁର ୟୁନିଅନ୍ [1956] ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 872; ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ହରିପ୍ରସାଦ ଶିବଶଙ୍କର ଶୁକ୍ଲା ବନାମ ଏ. ଡି. ଦିବିକର, [1957] ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 121; ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ ।

3. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ନଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେରେ କ୍ଷତି ହ୍ରାସର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଜର ବିବେକାଧୀନ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1580/1970 ।...

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 21/65 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 14-8-69 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଏଲ୍.ଏନ୍.ସିହ୍ନା, ଭାରତର ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ, ସନ୍ତୋଷ ଚାଟାର୍ଜୀ, ଜି.ଏସ୍. ଚାଟାର୍ଜୀ ଏବଂ ଡି.ପି. ମୁଖାର୍ଜୀ; ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ପି. ଏସ୍. ଖେରା; ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ପାଇଁ ।

ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ,(ଶ୍ରୀମତୀ) ଏସ୍. ଭଣ୍ଡାରେ, ଏମ୍.ଏସ୍.ନରସିଂହନ୍, ଏ. କେ. ମାଥୁର ଏବଂ ଏ. କେ.ଶର୍ମା ; ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ପାଇଁ ।

ବି. ପି. ସିଂହ ଏବଂ ଏ. କେ. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ; ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 6 ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, 4 ଏବଂ 5 ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଷ୍ଟିଲ ଲିମିଟେଡର ରାଉରକେଲା ୟୁନିଟରେ ମୁଖ୍ୟ ସମୟ ରକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ । ତୃତୀୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତା ଯଥାକ୍ରମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24,1959 ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 14,1959 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପଞ୍ଚମ ଉତ୍ତରଦାତା କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ସମୟ ରକ୍ଷକ ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମୟ ରକ୍ଷକ ଭାବେ ମଧ୍ଯ ଜୁଲାଇ 15,1957 ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୟ ସମୟରେ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହି ଅବଧିକୁ 1962 ଅକ୍ଟୋବର 15 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ନଭେମ୍ବର 3,1960ରୁ ସମୟ ରକ୍ଷକ ରୁ ମୁଖ୍ୟ ସମୟ ରକ୍ଷକ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । "ସଂଗଠନକୁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା" ପାଇଁ ଏକ ଆରୋପିତ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମେତ ଆଠ ଜଣ ମୁଖ୍ୟ ସମୟ ରକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ଚୁକ୍ତିର ନବୀକରଣ ନକରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନଥିଲା; ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ସେବା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ସମାପ୍ତି ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତା ସେମାନଙ୍କ ସଂଘ, ଉତ୍ତରଦାତା ନମ୍ବର 6, ରାଉରକେଲା ମଜଦୁର ସଂଘ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉଠାଇଲେ । ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ଯଥାର୍ଥ କି ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ସେମାନେ କେଉଁ ଉପଶମ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ, ଏହି ବିବାଦକୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଓଡ଼ିଶା ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ, ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଡିସେମ୍ବର 12,1964 ରେ ତାଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାରିତ ସମାପ୍ତି ଆଦେଶକୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର “ସେବା ଜାରି ରଖିବା ସହ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ” ଏବଂ “ପୁନଃସ୍ଥାପନ ତାରିଖ କିମ୍ବା ତାରିଖ ଗୁଡିକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ମୁକ୍ତ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଜୁରୀ” ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଫଳାଫଳ ଉପରେ ଆଧାରିତ :

(i) ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ଛଟେଇ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 25F ର ଆବଶ୍ୟକତା ତୁଷ୍ଟି ହୋଇନଥିବାରୁ, ଛଟେଇ ଆଇନର ବିପରୀତ ଥିଲା ;

(ii) ଏହି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ପରିଚାଳନା ତ୍ରୁଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରମ ଅଭ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା; ଏବଂ ଯାହା

(iii) ଚାକିରିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ନଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଗଲା ଯେ ଏହି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସେବା ସମୟ ପ୍ରବାହରେ ଅବସମାପ୍ତ ହୋଇଛି, ପରିଚାଳନା ସେମାନଙ୍କ ସେବା ଅବସମାପ୍ତ କରି ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଛଟେଇ ମାମଲା ନୁହେଁ । ପରିଚାଳନା ତରଫରୁ ଆଉ ଏକ ନିବେଦନ

କରାଗଲା ଯେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବେକାରୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ନକରିପାରିବାରୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ଯୁକ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କଲେ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଶ୍ରମ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛଟେଇ କରାଯାଇଥିଲା କି ?ଯଦି ଏଗୁଡ଼ିକ ଛଟେଇ ମାମଲା ଥିଲା, ତେବେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ବୈଧ ଆଦେଶ ଥିଲା, କାରଣ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 25F ରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରିବାରେ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନଥିଲା । ଉଭୟ ଏଠାରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବା ସମୟ ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଏହିପରି ସେବା ସମାପ୍ତି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 2 (00) ରେ ଛଟେଇ କରିବାର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ଏହି ଆବେଦନଟି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର, ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ଏନ୍. ସୁନ୍ଦର ମନି, (1) ର ଏକ ସଦ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ପରିସରଭୁକ୍ତ କରାଗଲା ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ତେବେ ସେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ତିନିଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ହରିପ୍ରସାଦ ଶିବଶଙ୍କର ଶୁକ୍ଲା ବନାମ ଏ. ଡି. ଦିଭିକର, (1) ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ଥିଲା, ଯାହା ଏକ ବୃହତ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ମନିଙ୍କ ମାମଲା ପୁନର୍ବିଚାର ଆବଶ୍ୟକ କଲା ।

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 2 (00) ରେ ଛଟେଇକୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି :

"2. (oo) "ଛଟେଇ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଚାକିରିରୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତି, ଅନ୍ୟଥା ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟତୀତ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ -

(a) ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅବସର ଗ୍ରହଣ; କିମ୍ବା

(b) ଯଦି ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତି ଚୁକ୍ତିରେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ଅନୁବନ୍ଧନ ଥାଏ, ତେବେ ଅବସର ବୟସ ରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବା ପରେ କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ ଅବସର ନେଇଯିବେ; କିମ୍ବା

(ସି) କ୍ରମାଗତ ଅସୁସ୍ଥତାର ଆଧାରରେ ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା; "

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ଏନ୍. ସୁନ୍ଦର ମନି ମାମଲାରେ ଏହି ସଂଜ୍ଞାକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି, (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :

> “ 'ସମାପ୍ତି.. ଯେକୌଣସି କାରଣରୁ ହେଉ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ । କାରଣ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମାପ୍ତି ଛଟେଇକୁ ସୂଚାଏ । ତେଣୁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି କି ?..   ଯେଉଁଠାରେ ମାଲିକଙ୍କ ସକ୍ରିୟ ପଦକ୍ଷେପ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ କାଳ ଶେଷ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଏକ କାର୍ୟକାଳର ସମାପ୍ତି ଘଟେ..... କିମ୍ବା ସମାପ୍ତିର ସତ୍ୟତା ଯାହା ବି ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉ ସମାପ୍ତି କେବଳ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବସମାପ୍ତିର ପଦକ୍ଷେପକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ।

.....ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା କେବଳ ସେବା ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ଚାକିରି ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଏକ ମିଳିତ ଆଦେଶ ଲେଖି ଏହା କରିପାରିବେ, ତାହା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କିମ୍ବା ସୀମିତ କରେ । ଏକ ପୃଥକ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକମାତ୍ର ଚୁମ୍ବକୀୟ ଆକର୍ଷଣ ନୁହେଁ । ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଯୁକ୍ତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମାପ୍ତି ଭଳି ସମାନ କ୍ଷତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ।"

ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଏ ଏବଂ ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଧାରା 25F (a) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଏକ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସମୟ ନ ଧରି ନିରନ୍ତର ଚାକିରିରେ ଥିବା କୌଣସି ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ସେହି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବରଖାସ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଏପରି ନୋଟିସ୍ ବଦଳରେ ଏକ ମାସର ନୋଟିସ୍ କିମ୍ବା ମଜୁରୀ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ଯଦି ଛଟେଇ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଧୀନରେ ଥାଏ ଯାହା ସେବା ଅବସମାପ୍ତିର ତାରିଖ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ତେବେ ଏପରି କୌଣସି ନୋଟିସ୍ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ" । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଏହି ସର୍ତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯଦି ଧାରା 2 (00) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଛଟେଇ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସମୟ ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ସେବା ସମାପ୍ତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନକରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥାଆନ୍ତା । ଏହା ଆଉ ଏକ କାରଣ ଯେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଏହି ମତକୁ କେଉଁଥିପାଇଁ ଧରିନେଇଥିଲେ ଯେ ଧାରା 25F ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବିପରୀତରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରାଗଲା ।

ହରିପ୍ରସାଦ ଶିବଶଙ୍କର ଶୁକ୍ଳା ବନାମ ଏ. ଡି. ଦିଭିକର (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେ ଧାରା 2 (00) ରେ ଛଟେଇ କରିବାର ସଂଜ୍ଞା "ଏକ ଶିଳ୍ପରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତିର ଗ୍ରହଣୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଛି କି, ଯେତେବେଳେ କାରଖାନା ଆପେ ଆପେ ଏକ ଯଥାର୍ଥ କାରଣରୁ କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଚାଲୁହେବା ବେଳେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ?" ପିପ୍ରାଇଚ୍ ଚିନି କଳ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପିପ୍ରାଇଚ୍ ଚିନି କଳ ମଜଦୁର ସଂଘ , (1) ନାମକ ଏକ ପୂର୍ବ ମାମଲାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଆଗଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଛଟେଇ ଏହାର ସାଧାରଣ ସ୍ୱୀକାରରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ନିଜେ ଜାରି ରହିଛି କିନ୍ତୁ କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା ଶ୍ରମଶକ୍ତିର ଏକ ଅଂଶକୁ ବଳକା ଭାବରେ ସେବମୁକ୍ତ କରାଯାଏ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ ହେବାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଛଟେଇ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।" ପିପରାଇଚ୍ ଚିନି କଳ ମାମଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ହରିପ୍ରସାଦ ଶିବଶଙ୍କର ଶୁକ୍ଳା ବନାମ ଏ. ଡି. ଦିଭିକର (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଂଜ୍ଞାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ "କୌଣସି କାରଣରୁ" ସମ୍ପୂର୍ଣ ବ୍ୟବସାୟର ଯଥାର୍ଥ ବନ୍ଦକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା "ଛଟେଇ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂଜ୍ଞା ଖଣ୍ଡରେ ଏପରି ଅର୍ଥ ଦେବା ଅଧିନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ : ଏହି ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ଅବସମାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସାୟ ଆପେ ଆପେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ, "ଯେକୌଣସି କାରଣରୁ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ଦେବା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 25F ର ପରିସର ଏବଂ ତାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବ, ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଯୋଜନାର ବିପରୀତ ହେବ ନାହିଁ । ଆମେ ହରିପ୍ରସାଦଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏପରି କିଛି ପାଉନାହୁଁ ଯାହା ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ଏନ ସୁନ୍ଦର ମନି ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଉଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତର ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚାକିରିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ବେକାର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନକରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଭୁଲ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କ ଛଟେଇ ପରେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷତିକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ନଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଯଥାର୍ଥତା ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଦାଖଲ ଏହି ଆଧାରରେ ସୀମିତ ଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବେକାରୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ରେ ସଫଳ ହୋଇନଥାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ କୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ହେଲେ । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବେଆଇନ ଭାବେ ଛଟେଇ କରାଯାଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉନାହିଁ ଯେ ଚାକିରିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଦ୍ଵାରା ହେଉଥିବା କ୍ଷତି ହ୍ରାସ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ "ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କର ବିବେକାଧିକାର ଅଧିକାରିତା" ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲେ ଏବଂ "ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାଇଥିବା ସୁବିଧାରୁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ ନକରିବାକୁ" ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବେକାର ଥିଲେ ବୋଲି ଏବେ ବିବାଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ମତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ।

ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଏ ।

ପି.ଏଚ .ପି

ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦ:

ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି,

ଅନୁବାଦକ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।